

BELGISCHE SENAAAT SENAT DE BELGIQUE

BUITENGEWONE ZITTING 1961

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1961

VERGADERING VAN 15 JUNI 1961

SEANCE DU 15 JUIN 1961

Voorstel van wet tot reglementering van de duurtijd van het stationeren op de openbare weg.

Proposition de loi portant réglementation de la durée de stationnement sur la voie publique.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

DAMES EN HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

Dat het verkeerprobleem in onze tijd, vooral in grote centra, tot enorme moeilijkheden leidt, zal wel niemand betwisten. Om dit te verhelpen wordt reeds lang in het buitenland, en wel in het bijzonder in de Verenigde Staten van Amerika en in Zweden, een maatregel toegepast die zijn deugdelijkheid heeft bewezen, nl. het reglementeren van het gebruik van de openbare weg voor het parkeren, door een reglementering van de duurtijd, zelfs door een mechanisme dat praktisch uitgewerkt is en dat onder de benaming « parking-meter » bekend is.

Nul ne contestera qu'à notre époque, le problème de la circulation crée des difficultés énormes, surtout dans les grands centres. Afin de parer à ces difficultés, on applique depuis longtemps à l'étranger, et plus particulièrement aux Etats-Unis d'Amérique et en Suède, une mesure qui a fait ses preuves : la réglementation de la durée du parking sur la voie publique, combinée parfois avec l'usage d'un appareil mécanique conçu d'une manière pratique et qui porte le nom de « parking-meter » ou compteur de parking.

De oplossing waartoe men vooral in het centrum van de grote steden zou moeten kunnen komen, afgezien van de uitbreiding die de openbare parkeerplaatsen moeten kennen, is dat door het beperken van de parkeerduur, een groot aantal voertuigen achtereenvolgens éénzelfde parkeerplaats kunnen gebruiken. Dit wordt reeds gedeeltelijk bereikt door de plaatselijke reglementering, die in zekere straten verkeersplaten laat aanbrengen, die het stationeren in tijd beperken.

Une solution s'impose principalement, au centre des grandes villes. Indépendamment de l'extension à donner aux parkings publics, il faudrait, grâce à la limitation de la durée de stationnement, permettre à un grand nombre de véhicules d'occuper successivement un même emplacement. Cet objectif est déjà atteint en partie par la réglementation locale et le placement, dans certaines rues, de signaux routiers qui limitent la durée du stationnement.

De doeltreffendheid van zulke reglementering wordt echter aanzienlijk verhinderd door de praktische onmogelijkheid om constant politieel toezicht op de weggebruikers uit te oefenen.

Toutefois, l'efficacité de pareille réglementation se trouve considérablement entravée par l'impossibilité pratique de faire exercer par la police un contrôle ininterrompu sur les usagers de la route.

Tot hiertoe heeft het Hof van Verbreking systematisch alle initiatieven inzake het heffen van parkeergeld geweerd door enerzijds dit parkeergeld in strijd te achten met het verbod aan de provinciën en gemeenten opgelegd door artikel 36 van de samengeordende wetten op de ver-

Jusqu'à présent, la Cour de Cassation a repoussé systématiquement toutes les initiatives tendant à la perception d'une redevance de parking. Elle a décidé, d'une part, que cette redevance était contraire à l'interdiction faite aux provinces et communes par l'article 36 des lois coordonnées

keersbelasting, en anderzijds door uitdrukkelijk te verklaren dat in de bestaande wetteksten en in het bijzonder in de artikelen 76, 5°, en 77, 5°, van de gemeentewet geen grond kan gevonden worden voor het heffen van een taks op het langdurig gebruik van de openbare weg voor stationnement.

Daarom stellen de ondertekenaars van dit voorstel van wet voor enerzijds door een wijziging van artikel 36 van de samengeschaalde wetten op de verkeersbelasting en anderzijds door het inlassen van een duidelijke bepaling in de Wegcode, die uitdrukkelijk een juridische grond aan het heffen van parkeergeld zou geven, het de gemeenten en provinciën mogelijk te maken een efficiënt systeem van beperking op duurtijd uit te werken. De ondertekenaars van dit voorstel van wet zouden deze bepaling in de Wegcode bijvoorbeeld aldus kunnen geformuleerd zien :

« Het door de verkeerstekens n° 33, 34, 35 en 36 opgelegd verbod, kan in tijd beperkt worden door aanduiding van de uren van toepassing van het verbod of door aanduiding van de beperking in tijd van de toegelaten stilstand of stationnement voor elke tijdspanne die de toegelaten duurtijd overtreft. »

Het is wel te verstaan dat de praktische verwezenlijking van dit systeem ten volle aan de bevoegdheid van de gemeentebesturen en provinciebesturen wordt overgelaten, maar dat anderzijds in die praktische verwezenlijking moet rekening gehouden worden met zekere bestaande toestanden, toestanden die voortspruiten uit plaatselijke omstandigheden en verkeersplanning. Een voorbeeld hiervan is dat in straten waar de gemeentebesturen tot hiertoe steeds een uitdrukkelijk verbod van stilstaan en stationeren hebben opgelegd wegens een duidelijke belemmering van het verkeer, geen sprake kan zijn dit verbod te heffen om het te vervangen door een weliswaar financieel renderend systeem, maar een systeem dat op gebied van verkeersplanning dan niet te verantwoorden is.

Daarom stellen de ondertekenaars van dit voorstel een combinatie voor, die geheel in het kader valt van de tot hiertoe toegepaste verkeersplanning in de grote centra.

Indien men inderdaad tot hiertoe slechts de duurtijd van het stationeren heeft beperkt, kan dit systeem worden aangevuld door het heffen van een parkeergeld voor een beperkte tijdspanne, na de toegelaten tijd, en dit door het systeem van parkeermeters.

Het systeem van parkeermeters zou dus de aanvulling worden van het verbod tot stationeren met beperking in tijd. Er zal wel niemand aan de gegrondheid van een heffing op langdurig statio-

sur la taxe de circulation, et elle a déclaré expressément, d'autre part, que la législation existante, et spécialement les articles 76, 5°, et 77, 5°, de la loi communale, ne contenaient aucune base permettant de frapper d'une taxe le stationnement prolongé sur la voie publique.

C'est pourquoi les soussignés proposent, d'une part, de modifier l'article 36 des lois coordonnées sur la taxe de circulation et, d'autre part, d'insérer dans le Code de la Route une disposition précise, qui autoriserait formellement la perception d'une redevance de parking et permettrait aux communes et provinces d'élaborer un système efficace de limitation de la durée de stationnement. Les signataires de la présente proposition de loi estiment que la disposition à insérer à cet effet dans le Code de la Route pourrait être rédigée comme suit :

« L'interdiction prescrite par les signaux routiers n° 33, 34, 35 et 36 pourra être limitée dans le temps par une inscription marquant la période pendant laquelle l'interdiction est applicable ou par l'indication de la limitation dans le temps de l'arrêt ou du stationnement autorisé, pour toute période dépassant la durée autorisée. »

Il est bien entendu que le soin de régler les aspects pratiques de la mise en œuvre d'un tel système serait laissé entièrement aux administrations communales et provinciales. Par ailleurs, il faudrait, dans cette mise en œuvre, tenir compte de certaines situations existantes qui découlent des circonstances locales et du planning de la circulation. A titre d'exemple, citons le cas de certaines rues où les administrations communales ont toujours interdit expressément tout arrêt ou stationnement afin d'éviter les encombrements qui en seraient inévitablement résultés. Il ne pourrait évidemment être question de lever cette interdiction pour la remplacer par un système dont le rendement financier serait certain, mais qui serait injustifiable du point de vue du planning de la circulation.

C'est la raison pour laquelle les signataires de la présente proposition préconisent une combinaison qui rentre parfaitement dans le cadre du planning appliqué jusqu'ici dans les grands centres.

En effet, si l'on s'est contenté, jusqu'ici, de limiter la durée du stationnement, ce système pourrait très bien être complété par la perception d'une redevance pour un parage d'une durée limitée, au-delà du temps autorisé, et cela grâce au système des compteurs de parking.

La mise en service de ces compteurs viendrait donc compléter l'interdiction de stationner accompagnée d'une limitation dans le temps. Personne, certes, ne mettra en doute le caractère légitime

neren met een minimum gratis-periode twijfelen, als men er rekening mee houdt dat privé-ondernemingen gebruik makend van de bestaande toestand, tot het heffen van parkeergeld zijn overgegaan en dit tegen hoge prijzen.

Anderzijds zal men de opbrengst van die meters niet mogen beschouwen als een inkomstenbron, maar zal die opbrengst uitsluitend moeten dienen tot het bouwen van nieuwe autoparken en dan liefst in het centrum van de grote steden.

De parkingmeter zou aldus enerzijds een middel tot het beperken van de duur van het parkeren zijn, en anderzijds de financiële middelen aan de hand doen om een definitieve oplossing voor het parkeerprobleem uit te bouwen.

R. DEKEYZER.

Voorstel van wet tot reglementering van de duurtijd van het stationeren op de openbare weg.

Enig Artikel.

Artikel 36 van de samengeschiedelde wetten op de verkeersbelasting wordt gewijzigd als volgt :

« Het is de provincies en gemeenten niet toegelaten opcentimes op de verkeersbelasting of gelijkaardige belastingen te heffen, behalve als het gaat om de betaling van parkeergeld. »

R. DEKEYZER.
H. ROLIN.

d'une taxe frappant le stationnement prolongé, au-delà d'une certaine durée minima qui serait gratuite, si l'on songe que des entreprises privées, profitant de la situation existante, perçoivent des redevances de parking élevées.

Le système des compteurs de parking ne pourrait toutefois être considéré comme une nouvelle source de recettes. Il conviendrait que le produit des redevances perçues soit affecté exclusivement à la construction de nouveaux parkings pour voitures, qui seraient aménagés de préférence au centre des grandes villes.

Ainsi, le compteur de parking permettrait, d'une part, de limiter la durée du stationnement et, d'autre part, de rassembler les ressources financières nécessaires en vue d'une solution définitive du problème du parking.

Proposition de loi portant réglementation de la durée de stationnement sur la voie publique.

Article Unique.

L'article 36 des lois coordonnées relatives à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles est modifié comme suit :

« Les provinces et les communes ne peuvent établir des additionnels à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles ni des taxes similaires, sauf lorsqu'il s'agit de la perception d'une redevance de parking. »